



בש"פ 9567/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9567/17

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ד בכסלו התשע"ח (12.12.17)

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

בשם המשיב: עו"ד רועי אטיאס

החלטה

1. בקשה חמישית להארכת מעצר בתשעים ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 16.12.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, לפי המוקדם.



רקע והליכים קודמים

2. עובדות כתב האישום בעניינו של המשיב תוארו בהחלטה קודמת שניתנה על-ידי בית משפט זה (בש"פ 2864/17). לפיכך, איני מוצאת מקום לשוב ולהידרש בהרחבה לפרטי הפרשה. אציין אך בתמצית כי כתב האישום המתוקן מייחס למשיב קשירת קשר עם בנו המואשם עמו באותו כתב אישום (להלן: הנאשם 1) לגרום למותם של קרובי משפחתו ואחרים המסוכסכים עם הנאשם 1. למשיב מיוחסות פציעת אחד הנוכחים באמצעות דקירתו, ולנאשם 1 מיוחסת פציעה והמתה של אחד הנוכחים. בגין מעשים אלה יוחסו למשיב העבירות הבאות: רצח, עבירה לפי סעיף 300(א)(2), התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח (שתי עבירות), עבירה לפי סעיף 305 לחוק, וכן קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

3. ביום 21.3.2016, בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה, וכי קיים חשש להימלטותו מאימת הדין, שכן לאחר ביצוע העבירות נמלט המשיב והסתתר מהמשטרה למשך כחודש ימים. ביום 8.12.2016, לאחר מספר דחיות הנובעות מקשיים בייצוג המשיב, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר לבחינת שאלת חלופת המעצר (להלן: תסקיר המעצר). מתסקיר המעצר עולה כי נשקפת מסוכנות מן המשיב, וכן נשללה חלופת המעצר שהוצעה ובכלל זה אף מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך נתקבלו תסקירים נוספים בעניינו של המשיב, וביום 6.3.2017 הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של המשיב למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. על החלטה זו עררה המבקשת. במקביל, ביום 29.3.2017 ערר המשיב על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 8.12.2016 בעניין קיומן של ראיות לכאורה. עררו של המשיב נדחה (בש"פ 2864/17) ונקבע כי עולה מחומר הראיות תשתית ראייתית לכאורה המצדיקה את מעצרו. ערר המבקשת התייתר לאור הסכמת המשיב להארכת מעצרו, מעצר אשר הוארך מעת לעת בבית משפט זה.

4. אשר להליך העיקרי בעניינו של המשיב – ביום 18.5.2017 הורשע המשיב על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון לרצח. עד לשלב הזה התקיימו בתיק שמונה מועדי הוכחות, בהם נשמעו 19 עדים. ביום 26.6.2017 הודיע המשיב על כוונתו לחזור בו מהודאתו. תחילה דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו, אך לאחר שנעתר ביום 1.11.2017 לבקשת הנאשם 1 לחזור בו מהודאתו, ביטל בית המשפט המחוזי את החלטתו והתיר למשיב לחזור בו מהודאתו. ביום 8.11.2017 החליט המותב לפסול את עצמו. ערעור על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (ע"פ 8843/17). להשלמת התמונה יצוין כי נקבעה תזכורת לפני סגן הנשיא השופט ג' נויטל ליום 4.1.2018.

טענות הצדדים

5. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנות גבוהה שלא ניתנת לאיון בדרך של חלופת מעצר, ומקיימים חשש ממשי להימלטות המשיב מאימת הדין, במיוחד בשים לב להימלטותו מהמשטרה בעבר טרם מעצרו. כמו כן, טוענת המבקשת כי הימשכות ההליכים נובעת מהתנהלות המשיב והנאשם 1.

6. המשיב מתנגד לבקשה וטוען כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, בין היתר בשים לב לפרק הזמן הממושך בו הוא נתון עמוד 2



במעצר והצפי לסיום ההליך. עוד טוען המשיב כי הוא חזר בו מהודאתו בשל קשיים ראייתיים, ובמידה והמבקשת הייתה נותנת הסכמתה לחזרתו מהסדר הטיעון ניתן היה להתחיל בפרשת ההגנה. כמו כן, טוען המשיב כי הוא לא ביקש את פסילת המותב וכי הוא אינו אחראי להימשכות ההליכים.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בחומר המונח לפניי ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל, בכפוף לבחינת בית המשפט המחוזי את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני ככל שיהיה בהם כדי לאיין את מסוכנותו.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מאימת הדין (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015)).

9. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה בכפוף כאמור לבחינת שחרור המשיב לחלופת מעצר או למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני.

מעובדות כתב האישום עולה לכאורה כי מסוכנותו של המשיב נמצאת ברף העליון וטבועה היא בטיב ואופי העבירות המיוחסות לו. כזכור, העבירות המיוחסות למשיב הן רצח, ניסיון לרצח וקשירת קשר לביצוע פשע, המקימות את חזקת המסוכנות הסטטוטורית. בנוסף, קיים במקרה זה חשש להימלטות מאימת הדין, נוכח העובדה כי בעבר המשיב כבר נמלט מידי המשטרה. בכל אלה יש כדי לתמוך באופן מובהק בבקשת המבקשת להארכת המעצר.

אולם, כידוע, ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים, ישוב בית המשפט ויבחן את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר. בענייננו, נדמה כי נקודת האיזון נעה באופן משמעותי לעבר זכות המשיב לחירות. ההליך נמשך עד כה קרוב לשנתיים ימים והסוף אינו נראה באופק. אומנם לא ניתן לומר כי ההליך קפא על שמריו. אולם, משפסל עצמו המותב היושב לדין, ומשטרם נקבע מותב חדש לשמיעת הראיות וממילא טרם נקבעו מועדי הוכחות, הרי שההליך מצוי בנקודת ההתחלה על פני ציר הזמן וכמוהו ההליך אשר טרם החל להישמע כלל. בשים לב לעבירות שבכתב האישום ניתן לומר בזהירות המתחייבת כי יחלפו עוד חודשים רבים עד אשר יוכרע דינו של המשיב.

10. לפיכך, באיזון שבין האינטרסים המנוגדים - חזקת החפות העומדת למשיב וזכותו לחירות אל מול שמירה על שלום הציבור וביטחונו - סבורני כי אומנם ראוי להיעתר לבקשה להערכת המעצר נוכח מסוכנות המשיב, אך לאור התמשכות ההליך יש להורות



לבית המשפט המחוזי לבחון ולשקול האם ניתן יהא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני תוך איזון מסוכנותו, לאחר שיתקבל תסקיר מעצר בעניינו. יודגש, כי נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב והחשש להימלטותו מאימת הדין, על החלופה שתוצע לעמוד במשוכה גבוהה ולהיות הדוקה דיה על מנת שתיתן מענה ראוי למסוכנות זו.

11. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים החל מיום 16.12.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם. במקביל ינהג בית המשפט המחוזי כאמור בסעיף 10 לעיל.

ניתנה היום, א' בטבת התשע"ח (19.12.2017).

ש ו פ ט ת